
[2012-3-RE](#)

CAUSA 2012-3-RE

Aute del Tribunal Constitucional del 2-4-2012 relatiu al recurs d'empara 2012-3-RE

Número de registre 76-2012. Recurs d'empara

Aute del 2 d'abril del 2012

BOPA núm. 19, del 25 d'abril del 2012

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 de febrer del 2012, per la representació processal del Sr. Tomàs Pascual Casabosch, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 28 d'abril del 2011, dictada pel Tribunal de Batlles, contra la sentència del 23 de novembre del mateix any i contra l'aute del 23 de gener del 2012, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs d'empara i que dicti una resolució que declari nul·la i sense efectes la resolució dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 5 de març del 2012;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Juan Antonio Ortega Díaz-Ambrona;

Antecedents

Primer

El Sr. Tomàs Pascual Casabosch va sol·licitar adquirir la nacionalitat andorrana i, després d'aportar una declaració jurada en què afirmava haver perdut la nacionalitat espanyola, el 29 de març del 2006, el Govern li va reconèixer la nacionalitat demanada amb efectes des del 3 d'octubre del 2005.

Segon

El Sr. Tomàs Pascual Casabosch va recuperar la nacionalitat espanyola davant el cònsol d'Espanya a Andorra amb efectivitat a partir del 18 de maig del 2006.

Tercer

L'11 de juny del 2010, el Servei de Policia va controlar el Sr. Tomàs Pascual Casabosch el qual, a més del seu passaport andorrà, estava en possessió d'un document d'identitat espanyol.

Quart

Per consegüent, el 30 d'agost del 2010, el ministre d'Interior, d'acord amb l'article 23.2 del Decret legislatiu de publicació del text refós de la Llei qualificada de la nacionalitat del 5 d'octubre de 1995, amb les seves modificacions successives, va acordar la pèrdua de la nacionalitat andorrana de l'interessat. Així mateix, el 7 de desembre del mateix any, el Govern va desestimar el recurs de reposició interposat per l'interessat.

Segons aquest text, si el Govern té constància que una persona de nacionalitat andorrana exerceix activament una altra nacionalitat, incoarà d'ofici un expedient de pèrdua de la nacionalitat.

Cinquè

El 28 d'abril del 2011, el Tribunal de Batlles va desestimar la demanda del Sr. Tomàs Pascual Casabosch presentada contra les resolucions del Govern en què sol·licitava l'anul·lació de les resolucions esmentades i la declaració del seu dret a la nacionalitat andorrana.

Sisè

El Sr. Tomàs Pascual Casabosch va presentar un recurs d'apel·lació contra la sentència de la primera instància i, el 23 de novembre del 2011, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia el va desestimar.

De manera substancial, la Sala Administrativa interpreta l'expressió "exercir activament una altra nacionalitat" com a motiu de la pèrdua de la nacionalitat andorrana. I distingeix dues situacions, el cas que una persona no sol·liciti de manera expressa l'adquisició d'una nacionalitat i el supòsit contrari en què aquesta persona faci una demanda expressa per a l'adquisició d'una nacionalitat. La Sala Administrativa conclou que el demandant es troba en aquesta segona situació, ja que de l'examen de l'expedient se'n desprèn que va ser ell mateix qui va tornar a demanar la nacionalitat espanyola, per tant, la resolució adoptada pel Govern és conforme al contingut de les disposicions de l'article 23.2 abans esmentat.

Afegeix que el Sr. Tomàs Pascual Casabosch té evidentment dret a la nacionalitat espanyola i no es troba, per tant, en la situació d'un apàtrida.

Setè

El Sr. Tomàs Pascual Casabosch va interposar un incident de nul·litat d'actuacions contra la sentència recaiguda en apel·lació per tal com va considerar que vulnerava el seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, al·legant en particular una interpretació errònia de l'article

23.2 de referència.

Vuitè

El 23 de gener del 2012, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va rebutjar aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Novè

El 10 de febrer del 2012, la representació processal del Sr. Tomàs Pascual Casabosch va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 28 d'abril del 2011, dictada pel Tribunal de Batlles, contra la sentència del 23 de novembre del mateix any i contra l'aute del 23 de gener del 2012, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

Aquesta part al·lega que actualment el recurrent no té cap nacionalitat i, segons el seu parer, el Govern no pot de cap manera resoldre administrativament sobre una qüestió tan important com aquesta que afecta els drets fonamentals de la persona.

Així mateix, considera que no és cert que hagi adquirit la nacionalitat d'un altre país; que el fet de demanar-la implica que no es té i, per tant no es pot "exercir activament", condició establerta per l'article 23 de la Llei esmentada per perdre la nacionalitat. També destaca que aquesta demanda es pot denegar.

Reitera que no ha exercit mai activament cap altra nacionalitat que no sigui l'andorrana i el contrari no consta en les actuacions d'aquesta causa.

I fonamentant-se en la jurisprudència del Tribunal Constitucional (veg. causa 2000-2 i 4-RE) i en la doctrina, manifesta que el contingut de l'article 23 abans esmentat és clar i el recurrent s'atén a la seva literalitat que li garanteix una eficàcia màxima. De fet, considera que els fonaments de Dret de la decisió del Tribunal Superior de Justícia objecte de recurs són més aviat una opinio iuris, basats més en uns principis d'autoritat judicial que no pas en l'aplicació estricta del principi de legalitat.

Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs d'empara i que dicti una resolució que declari nul·la i sense efectes la resolució dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Desè

El 5 de març del 2012, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual manifesta que les resolucions objecte de recurs estan fonamentades en Dret i no es poden tatxar en absolut d'arbitràries, ja que la doctrina que estableixen és conforme a l'opinió comuna dels juristes.

En aquesta causa, el dret a la jurisdicció queda satisfet per tal com el recurrent ha tingut accés a la justícia i la resposta judicial aportada ha estat raonada i basada en una aplicació adequada de les normes aplicables a aquesta causa.

Efectivament, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, després d'exposar de manera detallada els fets cronològics de la causa i de valorar la normativa d'aplicació, va explicitar els criteris que el van dur a confirmar la desestimació de la demanda del recurrent, ja que va concloure

que es donaven les condicions per perdre la nacionalitat andorrana.

El Ministeri Fiscal, per aquests motius, demana la inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara per una manca manifesta de contingut constitucional de les seves pretensions, d'acord amb les disposicions de l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

El Sr. Tomàs Pascual Casabosch pretén recuperar la nacionalitat andorrana que va adquirir, en el seu dia, però que després va perdre mitjançant la resolució del ministre d'Interior del 30 d'agost del 2010. Aquesta resolució de pèrdua de la nacionalitat andorrana es va adoptar en aplicació de l'article 23.2 del Decret legislatiu, mitjançant el qual es va publicar el text refós de la Llei qualificada de la nacionalitat del 5 d'octubre de 1995. El recurrent sosté que la interpretació efectuada del precepte és errònia, malgrat haver estat confirmada, tant pel Tribunal de Batlles, el 28 d'abril del 2011, com per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, el 23 de novembre del 2011.

El recurrent denuncia davant el Tribunal Constitucional aquesta interpretació, segons el seu parer errònia, de l'article 23.2 de referència. I al·lega que amb ella se li ha vulnerat el seu dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

No obstant això, un recurs d'empara no és la via adequada per sol·licitar la revisió de la interpretació donada per la jurisdicció competent en matèria de nacionalitat.

En primer lloc, perquè la Constitució regula la nacionalitat andorrana en l'article 7, que pertany al capítol II del seu títol II i, per tant, la protecció per la via de l'empara constitucional no li arriba, com es desprèn del tenor de l'article 41.1 i 2 de la Constitució i de l'article 85 de la Llei qualificada d'aquest Tribunal. La protecció mitjançant el recurs o procés d'empara està limitada als drets reconeguts en els capítols III i IV del títol II de la Constitució. No és procedent, per tant, el recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional.

En segon lloc, aquest Tribunal no actua com una tercera instància o com un tribunal de cassació. Per aquest motiu li està vedat entrar a revisar si les interpretacions coincidents de l'article 23.2 esmentat (fetes pel ministre d'Interior, primer, després, pel Tribunal de Batlles i, finalment, per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia) són o no conformes a Dret. Aquesta no és matèria constitucional.

Per tant, és procedent declarar inadmissible a tràmit el recurs per manca manifesta de contingut constitucional de la pretensió adduïda, segons s'estableix en l'article 37.2 de la Llei qualificada d'aquest Tribunal.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2012-3-RE interposat per la representació processal del Sr. Tomàs Pascual Casabosch contra la sentència del 28 d'abril del 2011, dictada pel Tribunal de Batlles, contra la sentència del 23 de novembre del mateix any i contra l'aute del 23 de gener del 2012, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 2 d'abril del 2012.

Pierre Subra de Bieusses Juan A. Ortega Díaz-Ambrona

President

Vicepresident

Carles Viver Pi-Sunyer Laurence Burgogue-Larsen

Magistrat

Magistrada